

ΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Εβδομαδιαία Έκδοση της Πανελληνιάς Ορθόδοξης Ενώσεως (Π.Ο.Ε)

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2017 Νέστορος Μάρτυρος, Κυριακού Πατριάρχου, Πρόκλης Αγίας, Νέστορος Οσίου Ρώσου

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2185

Κατάργησιν τοῦ νέου προγράμματος προτείνει ἡ Ἱ. Μ. Λέρου!

Κλῆρος καὶ λαὸς τῆς ἀκριτικῆς Λέρου εἶναι ἀνάστατοι. Ὅχι μόνον ζητοῦν τὴν ἐπαναφορὰν τῶν παλαιῶν βιβλίων, ἀλλὰ προχωροῦν ἐτι περαιτέρω αἰτούμενοι τὴν ἀναδιαμόρφωσιν τῶν στόχων τοῦ νέου προγράμματος θρησκευτικῶν, τὰ ὁποῖα προβάλλουν «τὸ τερατοῦργημα τῆς πανθρησκείας». Ἡ ἀναδιαμόρ-

φοσις θεβαίως ἀπαιτεῖ κατάργησιν τοῦ παρόντος καὶ ἐπανασχεδιασμόν! Παραδέτομεν τὸ Ψήφισμα τῆς 18ης Ὀκτωβρίου 2017:

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ ἱερεῖς, ὡς μοναδικοὶ καὶ γνήσιοι ἐκφραστὲς τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀφουγκραζόμενοι τοὺς κραδα-

σμούς τῆς κοινωνίας καὶ τὴν ἀγωνία μαθητῶν, γονέων, κηδεμόνων καὶ εκπαιδευτικῶν τῶν νησιῶν μας γιὰ τὸ μᾶθημα τῶν θρησκευτικῶν σὲ ὅλες τῖς βαθμίδες, πρωτοβάθμιας καὶ δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης, καὶ ἀφοῦ ἐγίνε σχετικὴ μελέτῃ καὶ ἀνάλυσιν τῶν «Φακέλων Μαθήματος», ἰδιαίτερως γιὰ τὴν πρωτοβάθμια ἐκπαίδευση, κατέληξε στὰ ἑξῆς:

Α) Οἱ φάκελοι μαθήματος δὲν παρέχουν στὴν μαθητῶσα νεολαία ἐλληνορθόδοξη ἀγωγή καὶ ἐκπαίδευση, καθόσον ἀπουσιάζει τὸ Ἀληθινὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καὶ παρουσιάζεται ἕνας «Χριστὸς» παραμορφωμένος κατὰ τὰ πρότυπα τῆς Νέας Τάξεως Πραγμάτων, προβάλλεται ἡ εἰκόνα ἐνὸς ἀπροσώπου ἀφηρημένου Θεοῦ, σχετιζόμενου μὲ ὅλες τῖς θρησκείας καὶ ἰδεολογίες τῆς γῆς,

οὐσιαστικὴ ἄρνηση τῆς καθὼς ἐστὶ ἱστορικῆς παρουσίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς Κεφαλῆς τῆς Ἐκκλησίας. Δὲν παρουσιάζεται ὁ Χριστὸς ὡς ἀξίωμα τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ ὡς ἕνα σχετικὸ πρόσωπο μῆσα στὴν ἱστορία καὶ σύμβολο ἀφηρημένου προσδιορισμοῦ καὶ ταυτότητας, κατὰ τῖς θεωρήσεις ἐθνῶν καὶ θρησκειῶν, προβάλλοντας τὸ τερατοῦργημα τῆς πανθρησκείας.

Β) Τὰ ἱερὰ Κείμενα τῆς Παλαιῆς καὶ Καινῆς Διαθήκης καὶ τῆς ἱερᾶς Παραδόσεως καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, τὰ χρησιμοποιοῦν κατὰ βούλησιν. Τὰ ἐξομολογῶν μὲ τὰ λεγόμενα ἱερὰ κείμενα καὶ πηγὲς πίστεως, ἄλλων θρησκειῶν (ισλάμ, ἰουδαϊσμός), μὲ τὴν καλὴν πρόφασιν τῆς θρησκευτικῆς ἐνῶ οὐσιαστικὰ οἱ ἀναφορὲς δὲν εἶναι θρησκευτικῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

«Ξύπνα ραγιά, σοῦ παίρνουν τὰ παιδιά!» «Θέλουμε παιδεῖα καὶ ὄχι Πανθρησκεία!»

«ΟΧΙ!» ΕΒΡΟΝΤΟΦΩΝΑΞΕΝ Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΛΑΟΣ

Χιλιάδες γονεῖς ἐξεγείρονται ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον ἀπηυδισμένοι ἀπὸ τὴν ἀνομολόγητον ἀλλαγὴν «φύλου» εἰς τὰ θρησκευτικὰ! Οὔτε οἱ 47 μαθηταὶ-ἥρωες τῆς Γραβιάς συγκινοῦν τὴν Ἱεραρχίαν;

Συγκινοῦν ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη καὶ πολυπληθῆ ἱερηνικήν πορείαν «ΛΕΜΕ ΟΧΙ».

Συνεκλόνισε τὸ Πανελλήνιον ἡ ἐγγύς πλῆθος καὶ ἐνθουσιώδης εἰς παλμὸν εἰρηνικῆς πορείας διαμαρτυρίας, «Λέμε ΟΧΙ» πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας διὰ τὸ ζήτημα τῶν θρησκευτικῶν. Οἱ Ὀρθόδοξοι ἀναμένουν ἀπὸ τοὺς Ποιμένας τῶν νῆσων εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων καὶ νὰ ὑψώσουν καὶ οἱ ἴδιοι ὁμοῦ μετὰ τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τὴν φωνὴν τοῦ ἐναντι τοῦ ἐγκλήματος ποῦ συντελεῖται εἰς βάρος τῶν παιδιῶν μας. Τοὺς καλεῖ ἡ Ἀρχιερατικὴ τῶν εὐθύνη. Τοὺς καλεῖ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία τῆς πατρίδος μας. Ὁφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ ὀρθώσουν ἕνα ΟΧΙ εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν εἰς τὸ ἰσοδύναμον κυβερνῶν κόμμα τῆς κατοχῆς... μολὶς τοῦ 10% (1.925.000 ψήφοι εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Σεπτεμβρίου 2015 ἐναντι περίπου 20.000.000 Ἑλλήνων ἐσωτερικῶν)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΟΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΜΑΣ

Γράφει ὁ πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Δ. Μεταλληνός

Σέ ἕνα πολὺ ἐνδιαφέρον «Ἡμερολόγιον» ἀφιερωμένο στὸν νεώτερο Ἅγιον τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Λουκά, Ἀρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως καὶ Ἱατρό, ποῦ μοῦ προσέφεραν κατὰ τὸ πρᾶκτικόν μου σὲ κάποιον Ὀρθόδοξο Μοναστήρι, ἔχει καταχωρηθεῖ καὶ ἡ ἀκόλουθη προτροπὴ τοῦ ἁγίου: «Νὰ ζερετε, νὰ τὸ θυμάστε καὶ νὰ μὴ συναστρέφεστε μὲ τοὺς αἰρετικούς. Νὰ μὴν ἀπομακρύνεσθε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, νὰ μὴ σιχίζετε τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ. Νὰ κρατᾶτε τὴν πίστιν μας, ποῦ εἶναι αἰώνια καὶ ἀναμφισβήτητη».

Ὁμολογῶ, ὅτι πολὺ μὲ συνεκίνησε ἡ διδαχὴ αὐτῆ τοῦ συγχρόνου ἁγίου μας καὶ ὁμολογητοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως σὲ δύσκολους καιροὺς καὶ τόπους. Συναίστῃ τὴν ἀποφυγὴν καθὲ συναναστροφῆς μὲ τοὺς αἰρετικούς. Δὲν ὑπάρχει Ἅγιος μας, παλαιότερος καὶ νεότερος, ποῦ νὰ μὴ προφυλάσσει τὸ ὀρθόδοξο πλῆρωμα ἀπὸ τὴν θανατηφόρον ἀπειλὴν τῆς αἰρετικῆς πλάνης. Παράλληλα ὁμῶς συναίστῃ πατρικὰ καὶ τὴν παραμονὴν στὴν Ἐκκλησίαν, στὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ δηλαδὴ, μὲ τὴν πιστότητα ἐν Χριστῷ ἀλήθεια, προ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἐπικairoi σκέψεις Ὑπόθεσις Folgero

Τοῦ κ. Βασιλείου Χ. Στεργιούλη, θεολόγου

Παράξενος θὰ φανεῖ ὁ τίτλος τοῦ παρόντος σημειώματος. Θὰ δημιουργήσῃ προβληματισμὸν σὲ ὄσους δὲν ἔτυχε νὰ πληροφορηθοῦν σχετικὰ τὸ θέμα Folgero.

Πρόκειται συγκεκριμένως γιὰ δική, ποῦ διεξήχθη στὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, ὕστερα ἀπὸ προσφυγὴν σ' αὐτὸ κατὰ τῆς Νορβηγίας, διότι εἰσήγαγε στὰ δημόσια ἐκπαιδευτήριά της πολυθρησκειακὸ μάθημα θρησκευτικῶν. Καὶ ἡ ἀπόφασί τοῦ Δικαστηρίου, στίς 20 Ἰουλίου 2017, ἦταν καταδικαστικὴ γιὰ τὴ Νορβηγία.

Ἡ ἀναφορά μας στὴν ἐν λόγω δική γίνεται, ἐπειδὴ σχετίζεται μὲ τὴν ἀκαμπτὴν στάση καὶ τὴν ἀδικαιολόγητη ἐμμονὴν τοῦ δικοῦ μας Ὑπουργείου Παιδείας νὰ ἐπιβάλλῃε στὸς ὀρθόδοξους μαθητὲς μας, ἕνα πρόγραμμα πρὸς τὸ Σύνταγμα, τοῦς νόμους τοῦ Κράτους καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸν δίκαιο, ἀκατάλληλο καὶ ἐπικίνδυνον γιὰ τοὺς μικροὺς μας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἀσυνέπεια: Ὁ θάνατος τῶν ἰδανικῶν

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

ΠΟΛΛΟὶ εἶναι ἐκεῖνοι, ποῦ προβάλλουν στὸ λαὸ διάφορες ἰδέες καὶ ἰδανικὰ καὶ πιστεύουν ὅτι θὰ ἀποκτήσουν ὁδοὺς, τοὺς ὁποίους στὴ συνέχεια θὰ ὀδηγήσουν στὸ δικὸν τους δρόμον. Φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν δάσκαλοι καὶ καθοδηγητὲς, χωρὶς ὁμῶς νὰ ἔχουν ἐξασφαλισμένους τῖς προϋποθέσεις ἐπιτυχίας, δηλαδὴ τὸ ἦθος καὶ τὴ συνέπεια.

Πρέπει νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ἀσυνέπεια δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ γνωστὴ. Πάντα ὑπάρχει ἡ ὑπόκρισις ποῦ παραπλανᾷ γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα, ἀνάλογον μὲ τὸ «ταλέντων» ποῦ διαθετὴ ὁ καθένας. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν ὁμῶς ὅτι ἡ ἀσυνέπεια χαρακτηρίζει αὐτοὺς, γίνεται ὁ μέγιστος ἐσωτερικὸς χαλασμός ἐκείνων ποῦ τοὺς ἀκούσαν καὶ τοὺς ἐμπιστεύονταν. Εἶναι πολὺ διαφω-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἡ ἔκτασις τῆς ἐκκοσμητικέως καὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἰς τὴν «ἐπικράτειαν» τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας

Ὁταν οἱ μασόνοι ἐγκωμιάζουν λόγους καὶ ἐνεργείας κληρικῶν καὶ λαϊκῶν ποῦ πληγώνουν τοὺς Ὀρθοδόξους

2ον

Ἔνας Μητροπολίτης: -Ἐξω ἀπὸ τὰ Μοναστήρια αἱ καλόγρια!

Στὸ θεοσοφικὸ/μασονικὸ περιοδικὸ ΙΛΙΣΟΣ, ἔτους 1965, τεύχος 37-38 διαβάζομε ἐγκωμιαζόμενες ἀπὸ τοὺς Μασόνους τῖς ὡς ἑξῆς περιγραφόμενες ἐνεργείες ἐνὸς «Δεσπότη»:

Ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος δὲν ἐγκρίνει τὸ ἀπαρνητικὸν τῆς κοινωνίας σύστημα τῶν καλογραιῶν. Πρωτῶ νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰς ἔργα φιλανθρωπικὰ. Καὶ ἐφήρμοσε τὰς ἰδέας του.

«Ἐχω -ἐδήλωσεν- ἕνα γυναικεῖον Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ραφαήλ, αἱ ἀδελφαὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐκπαιδεύωνται [:] γιὰ νὰ χρησιμοποιοῦνται στὰ ἰδρύματα τῆς πόλεως, ὡς πνευματικαὶ ἀδελφαί: Ἐστὶ θὰ ἔρχωνται τὴν Δευτέραν στὰ ἰδρύματα, θὰ προσφέρουν τῖς ἐπηρεασίαις τους, καὶ τὸ Σάββατον θὰ ἐπιστρέφουν στὴ Μονὴ τῆς μετανόιας τῶν γιὰ ψυχικὴν περι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

Ἐνα φάντασμα πλανᾶται ἐπάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα: Ἡ ἀναβίωσις τῆς ἀνεξελέγκτου πολιτεοκρατίας

Ὁ Μάρξ στὸ Κομμουνιστικὸν Μανιφέστο μιλοῦσε γιὰ τὸ φάντασμα τοῦ προλεταριάτου, τὸ ὁποῖο πλανοῦνταν πάνω ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Στὴ σύγχρονον μνημονογραφίαν Ἑλλάδα ἕνα ἄλλο φάντασμα ἀρχίζει νὰ παίρνῃ ἀνεξέλεγκτες διαστάσεις καὶ νὰ σκοτίζει τὴν νηφαλιότητα στοχαστῶν, πολιτικῶν καὶ τοῦ λαοῦ. Αὐτὸ τὸ φάντασμα ἔχει ἕνα φρικτὸ ὄνομα: εἶναι αὐτὸ τῆς ἀνεξέλεγκτης πολιτεοκρατίας.

Ἄν ὑπάρχει μίαν κατὰκτηση

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱ. Ναὸς ἁγίου Νικολάου Πευκακίων Ἀθηνῶν καὶ οἱ Ἱεραποστολικὲς Ἐκδόσεις «ΥΠΑΚΟΗ» σὰς προσκαλοῦν στὴν Ἐκδήλωσιν: «ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ Π. ΕΠΙΦΑΝΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ».

Θὰ προβληθῆ βίντεο μὲ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν του καὶ βιντεοσκοπημένους συνεντεύξεις Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ποῦ τὸν γνώρισαν καὶ μαθήτευσαν κοντὰ του.

Ἡ Ἐκδήλωσις θὰ πραγματοποιηθῆ εἰς τὴν Αἴθουσαν «ΔΕΛΦΟΙ» τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμειλιῶν (Σίνα καὶ Δαφνομήλη, Ἀθήνα), τὴν Κυριακὴν 5 Νοεμβρίου 2017, στίς 7 τὸ ἀπόγευμα.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

Ἐπιφυλλιὰς Ὁρθοδόξου Τύπου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ (1776 – 1831)

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ, Ο ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ, Ο ΦΩΤΙΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΚΕΡΑΙΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ, Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ. ΤΙΜΗΤΙΚΟΝ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΔΙΑ ΤΑ 190 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΤΟΥ ΩΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ

Γράφει ἡ κα. Μαρία - Ἐλευθερία Γ. Γιατράκου, Δρ. Ἱστορίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

3ον - Τελευταῖον

Ὁ κ. Παν. Ζέπος σημειώνει «Ὁ Κόμης Ἰωάννης Καποδίστριας τοῦ Ἀνωτομαρίου ἔζησε μίαν ζωὴν μεγάλων διαστάσεων, τὴν ὁποίαν ἐσφράγισε μὲ τὴν ὑπεράσπασιν ἑθνοῦ, ἀκριβῶς τὴν ἐποχὴν ποῦ ἡ παρουσία τοῦ ἀποτελεῖ ἕνα ἐγγύησιν καὶ ἐπιτάχυνσιν τῆς ἀναγεννήσεως ἐθνῶν. Καὶ συνενεχίζετο «Ὁ ἐκλεπτυσμένος ἀρχοντας, ὁ δεξιοτέχνης διπλωμάτης καὶ πολιτικός, ὁ ἀπαράμιλλος διοργανωτὴς, ὁ μέγιστος ὀνειροπλάστης, ὁ ἀσκητικός, ὁ ἐνθυσιασμένος, ὁ ἀδιάφορος, ὁ ὑπέρτατος ἀγωνιστὴς, ποῦ μὲ τὸν ἀνώγει τὸν τὸν καλὸν ἐθεμελίωσε τὸ νεώτερον ἑλληνικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον ἔδωσε τὰ πρῶτα του ὀριστικὰ

ὄρια ὑποῦλην ἐπιθεση ἐγκρατῆ στὴν ἐπιθεση μὲσω τῆς ψευδῶνυμης χρήσης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἀγνωστὰς ὅτι ὁ σκληρὸς τους καὶ ἀδιαπραγμάτευτος πυρήνας εἶναι τὸ droit de conscience καὶ μάλιστα ἐνθὺς ἀομνη. Οἱ ἀνώγει μὲ δροὶ σηματοδοτοῦν ὅτι καθὲ ἄτομον μπορεῖ νὰ προτάξῃ τὴν ἀσφύμησιν τῆς συνειδήσεώς του ἐναντι ὁποιοῦδήποτε κρατικοῦ ἢ ἰδιωτικοῦ ὀλοκρωτισμοῦ.

Σήμερα ἡ πολιτεία ἀποπειρᾶται νὰ μεταβάλῃ τὸ περιεχόμενον τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἱστορικῆς μνήμης χιλιάδων ἑλληνοπαίδων στέλλοντάς τα στὸ ἄουσιον ποῦ σχετικισμοῦ καὶ τοῦ μνημονίου. Ἐναντι αὐτῶν τῶν ἐπιθέσεων, καθὲ ἀπλὸς πολίτης πρέπει νὰ μᾶθει τοὺς σύγχρονους μανιτζερ τοῦ mind control, τοῦ ἐλέγχου δηλαδὴ τῶν συνειδήσεων διὰ ἐπιστημονοφανῶν μεθόδων ὅτι σὲ τοῦτα ἐδῶ τὰ μάρμαρα κακὰ σκουρὰ δὲν πιάνει. Ἡ μαρξ-

σύννορα καὶ τοῦ ἐμφύσησε ψυχῆ καὶ δύναμιν, γιὰ νὰ ὀρθοποδοῖ καὶ νὰ ἀκολουθῆσῃ τὸ δρόμον τῶν μεγάλων του πετριωμένων. Ὁ ἀνθρωπος μὲ τὴν βαθυχρωμὴν ρεδιγκάντων ἔδωσε σχῆμα καὶ μορφὴν εἰς τὸ τότε ἀσχημάτιστον καὶ ἀμορφον ἑλληνικὸν κράτος. Καὶ τὴν ἀνεκλήθησαν αὐτὴν προσφραν τοῦ ἐπλήρωσε μὲ τὴν ζωὴν του. Ἡ θυσία του ὑπῆρξε θυσία ἥρωος καὶ ὁ θάνατός του τραγικός.

Ὁ Καποδίστριας διέφυγε τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, ἔθεσε τὰ πρῶτα μέτρα τῶν στρατῶν, στὴν ἐκπαίδευση, στὴν ἔθνη, σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τοῦ δημόσιου βίου. Ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν τοῦ ἀποβιβάσθηκε στὴν Ἑλλάδα βρέθηκε ἀντιμέτωπος μὲ τὰ ἐκρηκτικὰ καὶ ἀκανθώδη προβλήματα τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητας. Ἐστὶ ἀρχισε ἡ πορεία πρὸς τὸ Γολγοθὰ του, ὅπως

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΓΥΡΟΙ

Τὴν 1ην Νοεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων Ἀναγύρων. Ἀνωτέρω εἰκὼν διὰ χειρὸς Φωτίου Κόντογλου.

Τὸ θέμα τῆς Θεσσαλονίκης

Γράφει ὁ Ἰωσήφ μοναχός, Διονυσιάτης

Τὸν τελευταῖον καιρὸν ἀνεκυψεν ἕνα ἐκκλησιαστικὸν θέμα, ποῦ ἔχει προβληματίσει πολλοὺς εὐλαβεῖς Χριστιανοὺς, πῶς νὰ ἀντιμετωπίσουν. Τὸ θέμα εἶναι ἡ διακοπὴ τῆς μνημονεύσεως τοῦ οἴκειου ἐπισκόπου ὑπὸ δύο εὐλαβῶν κληρικῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Μὲ ρωτοῦν πολλοὶ σὰν παλιὸν ἀγορεύειν, τί γνῶμη ἔχω περὶ τοῦ θέματος. Ἄν καὶ ἀκούσθησαν πολλὰ καὶ διάφορα, θὰ τολήμην νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν ταπεινὴν μου γνῶμην.

Ὅσοι τάσσονται ὑπὲρ διακοπῆς τοῦ μνημονίου ἐπικαλοῦνται τὸν 15ο κανόνα τῆς Ἀβ' συνόδου, συνόδου μάλιστα μὲ κύρος οἰκουμηνικῆς ταύτης.

Ὁ κανὼν αὐτὸς οὐ μόνον παρέχει τὸ δικαίωμα, ἀλλὰ καὶ κρίνει ὀξύς τιμῆς ὄσους προβαίνουν στὴν παῦσιν τοῦ μνημονίου ἀπὸ τὸν οἴκειον ἐπίσκοπον, ἐφ' ὅσον, ἐνῶ ἀνήκει στὴν Ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν, κηρύσσει ἀρεσκίαν γυμνῆ τῆ κεφαλῆ. Ὁ δρῶς «γυμνῆ τῆ κεφαλῆ» σημαίνει ὅτι μπορεῖ ἐντὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας νὰ ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι πολλοὶ αἰρετικοί, ἀλλὰ μὴ σκεπασμένη τὴν κεφαλὴν. Ὁ Νεστόριος π.χ. ὅταν ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Θεοτόκος δὲν ἔτεκε Θεόν, ἀλλὰ ἀνθρώπον Χριστόν, ἐκήρυξεν ἀπὸ ἀμβωνος, δηλ. γυμνῆ τῆ κεφαλῆ, τὸ βλάσφημον αὐτὸ δόγμα.

Ἐδῶ ὀφείλει νὰ γίνῃ ἡ διάκρισις, ἄλλο εἶναι νὰ κηρύξῃ κάποιος ἀρεσκίαν γυμνῆ τῆ κεφαλῆ καὶ ἄλλο νὰ προβαίνει σὲ συμπτωσικήν ἢ ἄλλην ἐνέργειαν, βάσει τῆς ὁποίας εἶναι παραβάτης τῶν ἱερῶν κανόνων. Στὴ β' περίπτωση δὲν τὸν καλύπτει ὁ 15ος κανὼνας τῆς Ἀβ' συνόδου, νὰ ἀποποιήσῃ ἀπὸ τὸν οἴκειον ἐπίσκοπον. Στὴν α' περίπτωση καλύπτεται πλήρως. Μ' αὐτὸ ὁμῶς δὲν σημαίνει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητον νὰ διακόψωμε τὴν μνημόνευσιν ἐνὸς τοιοῦτου ἀρχιερέως. Ἐδῶ χρειάζεται διάκρισις, τὴν συμφέρει καλύτερα στὴν Ἐκκλησίαν. Ὁ ἅγιος Μάρκος, ἐνῶ ἀγωνίζονταν ὡς λέων στὴν συνοδὸν τῆς Φλωρεντίας καὶ μάλιστα μὲ κύριον ἀντίπαλον τοὺς ἡμέτερους (Βησσαρίων κ.λπ.), ποῦ σὸ φρόνημα ἦσαν παπικῶν, ἐν τούτοις μὴντελῆσαι στιγμῆς ὅπου ἔπασαν ὡς ὑπογραφῆς, κοινωνοῦσε πλήρως μαζί τους. Ἄν ἔλεγε: «Ἐγὼ ἀποποιήσομαι ἀπὸ ἐσᾶς ὡς αἰρετικούς» τότε ἄλλο ποῦ δὲν ἦθελαν νὰ τὸν ἀποβάλουν τῶν συζητήσεων τῆς συνόδου καὶ, ἀκάθεκτοι νὰ προχωροῦσαν, χωρὶς ἐμπόδια, στὴν ψευδοδουλοσύνη. Γι' αὐτὸ, ἄμα τῆ λήξῃ τῆς ψευδοσυνόδου, ἐναγωνίως ρωτᾷ ὁ πάπας Ἐγγένιος, ἂν ὑπῆρξαν ἐν Μάρκος. Μόλις ἀκούσεν «Ὅχι», τότε εἶπε: «Λοιπὸν, ἐποίησαμεν οὐδέν».

Ἄλλὰ καὶ ἐπὶ Ἀθηναγορῶν, ποῦ ὁ σάλος ἦταν ἀνευ προηγουμένου γιὰ τῖς ἀνορθόδοξες δηλώσεις του, καίτοι ὑπῆρχαν ἔντονοι διαμαρτυρίαι μὲ ἀναστήματα α' μεγέθους, ὡς οἱ ἀειμνηστοὶ π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλος, Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος καὶ ἄλλοι, ὁμῶς δὲν ἀποποιήθησαν ἀπὸ τὸν ἱερωτικὸν ποῦ κατηγοροῦν ὡς συμπτῶν μετὰ τοῦ Οἰκουμηνικοῦ. Μάλιστα, ὁ πρῶτος α' ἐνὸς διαλόγου μὲ ἕνα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ἑξῶν εἶναι προδότης. Εἴθε οἱ νεοὶ τῆς Ἑλλάδος νὰ εἶναι βοηθοὶ μου καὶ πρῶτος ἐσῶν...».

Μνημεῖο συγκλονιστικὸ ἡ συνουσία αὐτῆ τοῦ Κυβερνήτη μὲ τὸν Γεώργιον Μαυρομητῆ: Μαρτυρεῖ τὴν ἀπειλοτικὴν εἰκόνα ἐρήμωσης καὶ καταστροφῆς ποῦ βρῆκε ὁ Καποδίστριας κατὰ τὴν ἀφίξιν του, ἀλλὰ μαρτυρεῖ καὶ τοὺς ἐλπιδοφόρους ὀρατισμοὺς ποῦ γιὰ τὴν σύστασιν τοῦ μαχόμενου καὶ τεμαχισμένου κράτους, τὸ ὁποῖον κλήθηκε νὰ κυβερνήσῃ. Πιστὸς χριστιανός, ἀποθέτει τῖς ἐλπίδας του στὸν Θεόν, ἀλλὰ καὶ βεβαιώνει ὅτι θὰ ἀφιερωθῆσιν ὅλες τῖς δυνάμεις του γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του, ἐνὸς ἔργου ποῦ τὸ ὀρατιστικὸν καθαρὰ ἑλληνικόν, ἀπαλλαγμένον ἀπὸ κάθε ξενολατρίαν. Ἡ συνομιλία του μὲ τὸν Μαυρομητῆ εἶναι ἐκφραση συμβολαίου τοῦ μὲ τὴν πατρίδα, τὴν ὁποία ὑπῆρξε ὁλόψυχα ἐπὶ τρία χρόνια, ὀκτῶ μῆνες καὶ λίγες ἡμέρες μέχρι τὴν ἡμέρα τῆς θυσίας του.

Ὁ Καθηγητὴς Ἀλέξανδρος Δεσταπόπουλος στίς 25 Σεπτεμβρίου 1984 σὲ ὁμιλίαν του στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν εἶπε «Ἡ μορφή, ἡ ζωὴ, ἡ λαμπρὴ σταδιοδρομία καὶ τὸ ὄδοξ τέλος τοῦ Ἰωάννη Καποδίστρια, προσφέρουν ἕνα παραδειγματικὸν πεδῖον στοχασμοῦ γιὰ τὴν γυμνὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑλληνισμοῦ». Τὸ κύριον ποῦ Ἰωάννη Καποδίστρια παραμένει ἀκέραιον καὶ ἀναλλοίωτον ἀπὸ τὴν φθορὰν τοῦ χρόνου.

Μερικὲς ριζοσπαστικὲς θεσμικὲς προτάσεις τοῦ Καποδίστρια γιὰ τὴν Εὐρώπην, στίς 29-30-31-1-1820 εἶναι: 1) ἡ ὑφέσῃ καὶ ὁ σταδιακὸς ἀπολιτισμὸς, 2) ἡ συρρίκνωση τοῦ δουλεμπορίου, 3) ἡ κατάργησις τῶν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛ.